

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Pavlína Vrkočové, v právní věci žalobce: **Ing. M. R.**, zastoupen Mgr. Petrem Smejkallem, advokátem se sídlem Na Sadech 2033/21, České Budějovice, proti žalovanému: **první náměstek policejního prezidenta**, se sídlem Strojnická 935/27, Praha 7, proti rozhodnutí náměstka policejního prezidenta pro vnější službu ze dne 25. 2. 2013, č. j. PPR29010-5/ČJ-2012-990131, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2016, č. j. 6 Ad 6/2013 – 32, o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalovaného ze dne 13. 12. 2016 proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 9. 2016, č. j. 6 Ad 6/2013 – 32, **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností žalovaný (dále jen „stěžovatel“) napadá rozsudek Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) ze dne 29. 9. 2016, č. j. 6 Ad 6/2013 – 32, kterým městský soud vyhověl žalobě a zrušil v záhlaví uvedené rozhodnutí stěžovatele. Tímto rozhodnutím stěžovatel zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Letecké služby ve věci služebního poměru ze dne 19. 11. 2012, č. 90/2012, kterým byl žalobce propuštěn ze služebního poměru podle § 42 odst. 1 písm. m) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků ozbrojených sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o služebním poměru“), a napadené rozhodnutí potvrdil.

Stěžovatel se domáhá kasační stížností zrušení napadeného rozsudku městského soudu a současně navrhuje přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Poukazuje na to, že právní názor městského soudu považuje za nesprávný a nezákonný, ale v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by podle něj musel postupovat. Poukazuje též na to, že by bezpečnostnímu sboru vznikly další náklady na přezkoušení žalobce na vrtulník EC 135, náklady na přezkoušení jeho odborné způsobilosti, na výcvik pro používání brýlí pro noční vidění. Žalobce by též musel znova získat kvalifikaci na vrtulník BELL 412, včetně výcviku a teoretického školení (cca 29.000 euro a související náklady jako stravné, ubytování apod.). Bylo by nezbytné zajistit pro žalobce výstroj a výzbroj pilota a ubytování. V neposlední řadě by bylo nezbytné rozhodnout o doplacení služebního příjmu žalobci za cca 48 měsíců a o přiznání nároku na výsluhový příspěvek.

Letecká služba Policie České republiky též v současné době nedisponuje příslušným volným systematizovaným služebním místem (pilot letadla) a toto místo není kryto finančně. V případě úspěchu stěžovatele v kasačním řízení by se vynaložené náklady vymáhaly zpět pouze velmi obtížně.

Žalobce ve vyjádření k žádosti o přiznání odkladného účinku uvedl, že podle jeho názoru nejsou splněny podmínky pro jeho přiznání. Stěžovatel ničím neosvědčil nutnost vynaložení nákladů na tvrzené přezkoušení a opětovné získání kvalifikace pro uvedený typ vrtulníku. Neosvědčil ani výši těchto nákladů, které by pro něj neznamenal nenahraditelnou újmu. Žalobce potvrdil pouze, že by mu musel být na základě kasační stížnosti napadeného rozsudku doplacen služební příjem. Připomněl však, že zákon o služebním poměru v § 213 upravuje povinnost příslušníka vydat bezdůvodné obohacení. Proto ani vyplacení služebního příjmu by neznamenal pro bezpečnostní sbor nenahraditelnou újmu. Žalobce požaduje zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Zákonem č. 303/2011 Sb. kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“) došlo s účinností od 1. 1. 2012 i ke změně úpravy podmínek pro přiznání odkladného účinku v § 73 s. ř. s. Na rozdíl od předchozí právní úpravy již není nutné prokazovat tzv. nenahraditelnou újmu žalobce (respektive důvodnou obavu její hrozby), nýbrž stačí pouze poukázat na nepoměr mezi následkem (slovy zákona „újmou“), který by vznikl žalobci nepřiznáním odkladného účinku a případnou újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Přiznání odkladného účinku nesmí být současně v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podmínky pro přiznání odkladného účinku tak byly citovanou novelou s. ř. s. zmírněny. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů vyplývajících z § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s., tj. :

1) nepoměrně větší újma způsobená stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a zároveň

2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.

V posuzované věci nelze přehlédnout, že žalobce byl původně propuštěn ze služebního poměru rozhodnutím služebního funkcionáře na vlastní žádost. Teprve následně podal proti rozhodnutí služebního funkcionáře odvolání a v odvolacím řízení vzal svou žádost o propuštění ze služebního poměru zpět. Dále nelze přehlédnout, že žalobce nevyužil v řízení před městským soudem možnosti požádat o přiznání odkladného účinku své žalobě. Ani ve vyjádření k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku neuvádí, že by mu přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele mohla vzniknout újma. Naproti tomu je třeba považovat za logický následek to, že pro stěžovatele by obnovení služebního poměru žalobce na základě rozhodnutí krajského soudu mělo celou řadu konsekvencí, jak finančních, tak organizačních. Žalobce pouze zpochybnil ostatní náklady (mimo doplacení služebního příjmu) spojené pro stěžovatele s obnovením jeho služebního poměru, neuvedl však vůbec, z čeho usuzuje, že tvrzení stěžovatele o těchto

pokračování

nákladech je nepravdivé. Stěžovatelovo tvrzení o těchto nákladech tedy nebylo žalobcem relevantně zpochybněno.

Naopak újma, jež může vzniknout žalobci přiznáním odkladného účinku, může potenciálně z objektivního pohledu spočívat jen v pozdějším vyplacení služebního příjmu (§ 124 odst. 9 zákona o služebním poměru); v tomto kontextu je namístě připomenout, že žalobce ani ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti netvrdil, že by mu eventuální pozdější vyplacení služebního příjmu mohlo způsobit nějakou reálnou újmu.

Podle Nejvyššího správního soudu tedy přiznání odkladného účinku kasační stížnosti riziko vzniku újma osobám odlišným od stěžovatele. Ze spisu ani z okolností případu rovněž nevyplývá, že by přiznání odkladného účinku mohlo být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Naproti tomu stěžovateli (potažmo bezpečnostnímu sboru) by v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti reálná finanční újma hrozila v popsáném rozsahu nákladů (nejde o jejich konkrétní výši) na aktivizaci žalobcova služebního působení. Proto Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Tímto rozhodnutím však Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti. O kasační stížnosti stěžovatele bude rozhodnuto později.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. ledna 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu